

A Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége állásfoglalása a hallásjavító és beszédértést segítő eszköz ellátásról

A legismertebb hallásjavító eszköz a hallókészülék. Súlyos (hallásmaradvány) halláscsökkenés és siketség esetén beültethető eszköz (CI) nyújt a siketség kiküszöbölésére. A csontba horganyzott beültethető hallássegítő rendszer (BAHA) a fül fejlődési rendellenességei, súlyos középfülgyulladás és hallócsont meszesedés ad lehetőséget a hallás javítására.

Nagyon sok esetben – főleg nagy- súlyos hallásveszteség esetén - a hallókészülék a különböző zajkörnyezetekben – pl. iskola, színház, konferencia terem - nem nyújt teljes megoldást a beszéd megértéséhez. Ebben az esetben nélkülözhetetlen az induktív hurkos vagy FM rendszer alkalmazása. Speciális adó- vevő rendszer, tökéletes hangátvitelt biztosít - függetlenül a távolságtól és a zajkörnyezettől – a hangzó beszéd jobb megértéséhez, s ezzel a hallássérült személy életvitele javul.

Az interneten több hallásvizsgálati és hallásjavító eszköz ellátás protokoll megtalálható a neten, s hogy melyik a hatályos, azt nem sikerült kideríteni. Ahány érintett szakembert kérdeztünk, annyiféle protokoll létezik.

A neten található protokollok általában kitérnek a hallássérülés kivizsgálásának folyamatára, a hallókészülék rendelés és illesztés szabályaira, a hallókészülék kiválasztás előtti feladatokra, a tanácsadásra és gondozásra, érinti valamelyest a beszédértést segítő eszközöket.

Kimondottan gyermekek számára készült protokollt nem találtunk.

Több évtizedes tapasztalat alapján elmondhatjuk, hogy nagyon különböző az audiológiai állomások protokollja, az érintett hallássérültté váltak nem kapnak megfelelő tájékoztatást az audiológiai állomásokon. Ennek következménye a nem megfelelően ellátás, nincs komplex rehabilitációra lehetőség, s a már átvett hallókészülék – az esetek döntő többségében – a fiókban kötnek ki, ezzel az államot komoly anyagi hátrány éri.

Javaslatok

1. A felnőtt korban hallássérültté váltak számára - hasonlóan a vakokhoz - a teljes rehabilitációt kell bevezetni, ez a feladat OEP által támogatott legyen. A teljes rehabilitációhoz tartozik: hallókészülék-ellátás, életvitelt segítő eszközök ismertetése és

betanítása, mentálhigiéne az érintett és családja számára, szájról olvasási tanfolyam.

2. A hallókészülék ellátás protokollt ki kell egészíteni: amennyiben a kiválasztott hallókészülék rendelkezik telefon tekerccsel, kötelező ennek beprogramozása.
  - a. a fül mögötti hallókészülékekbe gyárilag beépítik
  - b. a fülbe helyezhető hallókészülékekbe (jelenleg csak a páciens kérésére építik be) a páciens megkérdezése nélkül legyen kötelező a beépítése – természetesen akkor, ha a telefontekercs számára megfelelő hely áll rendelkezésre.
3. A hallásakusztikus és az audiológus szakma két különböző szakma, az audiológus a hallásveszteség diagnosztizálását (audiológiai diagnosztikai vizsgálatokat) végzi, a hallásakusztikus a hallókészülék illesztését végzi. Hallókészülék illesztést csak hallásakusztikus szakember végezhet!
4. Létezik egy tanácsadó testület az OEP mellett (Fül-orr-gégészeti Szakmai Kollégium), tagjai a szakma kiváló orvosai, azonban nem minden területen tudják képviselni a hallássérültek érdekeit. Javaslat: a SINOSZ delegáljon ebbe a Testületbe egy olyan képviselőt, aki megfelelő módon tudja az érintettek érdekeit képviselni.
5. Tapasztalataink szerint az audiológiai állomások, szaküzletek ellenőrzése nem elég szigorú, valamint nincs lehetőség szankciók megtételére a vétkes állomásokkal szemben. Szigorítani és az ellenőrzést folyamatossá kell tenni az OEP-nél az audiológiai állomások szakmai munkáját, s szankciókat kell kidolgozni a vétkesek megbüntetésére. Nagyon fontos egy ellenőrző rendszer kidolgozása, mely nem csak a szaküzletekre, hanem a kórházi audiológiai rendszerre is kiterjed.

A jövőben a magyarországi kórházi audiológiai állomások ne forgalmazzanak hallókészülékeket és beszédértést segítő eszközöket, ezt a feladatot – hasonlóan a szemüveg kiváltáshoz – csak hallókészüléket forgalmazó szaküzletek végezhessék, hozzá téve a felnőtt korban hallássérültté váltak teljes rehabilitációval kapcsolatos feladatokat is.
6. A gyermekek ellátásának szakmai protokollját ki kell dolgozni, s az ellátásukhoz speciális szakemberek, speciális központok szükségesek! A felnőtteknek létesített audiológiákon tilos gyermekeket ellátni!
7. Szorgalmazni kell a Gyógyászati Segédeszköz Kölcsönző és Forrásközpontok létrehozását szerte az országban (pl. a

rehabilitációs központokban), ahol elsősorban a beszédértést segítő eszközök kölcsönzésére van lehetőség, s bemutatásra, s az egyén számára kipróbálásra kerülnek a hallássérültek életvitelét segítő eszközök.

8. Az EU tagállamokban – nagy-súlyos, hallásmaradványos hallásvesztésnél a hallókészülékkel vagy CI-vel ellátott személy automatikusan kap FM rendszert. Magyarországon meg kell keresni ennek a lehetőségét.
9. A SINOSZ teremtsen meg a lehetőségét egy olyan alkalmazotti státusz létrehozására, akinek feladata az OEP-el, a Szakmai Kollégiummal és egyéb szervezetekkel szoros kapcsolatot létesít, részt vesz egyeztető tárgyalásokon, foglalkozik a hallássérültek hallókészülék-ellátással kapcsolatos ügyes-bajos dolgaikkal.